

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ
«УКРПОШТА»

Філателія України

4/2015

www.ukrposhta.ua

Над випуском працювали:

Юрковська Олена Михайлівна
директор з маркетингу та комунікацій

Мухіна Наталя Василівна
начальник Центру філателістичної продукції

Сірик Антоніна Іванівна
заступник начальника Центру філателістичної продукції

Третяк Наталія Іванівна
начальник відділу виготовлення знаків поштової оплати
та філателістичної продукції

Решетняк Тетяна Анатоліївна
заступник начальника відділу реалізації філателістичної
продукції

Мартинюк Тетяна Семенівна
головний редактор газети «Поштовий вісник»

Василишина Юлія Петрівна
старший редактор літературний газети «Поштовий вісник»

Ніколаєва Тетяна Олександрівна
кореспондент газети «Поштовий вісник»

Самбор Олег Анатолійович
провідний інженер відділу маркетингових комунікацій

ЗМІСТ

1. Відгуки читачів	2
2. Програма XIV Національної філателістичної виставки «УКРФІЛЕКСП 2015»	4
3. Анонс найближчих випусків поштових марок	8
4. Анонс проведення спецпогашень у IV кварталі 2015 р.	
.....	15
5. Новий склад Редакційно-художньої ради	15
6. Проект «Власна марка» – нові можливості!	17
7. До уваги власників абонементів!	18
8. Світові новини	19
9. ВІРА БАРИНОВА-КУЛЕБА: «Я щаслива, що я українка!»	
.....	25
10. ВІКТОР ДОСУЖИЙ: «Мандрівки раритетів».....	29
11. Конкурс дитячого малюнка «Мій рідний дім Україна» ..	34

ЛИСТ-АНКЕТА

Добрий день. Мене звуть Іван, мені 35 років. Свій старий альбом з дитинства дістав 5 років тому. Ось мої відповіді.

Просимо відповісти вас на кілька запитань.

1. Яку рубрику ви вважаєте найцікавішою та найкориснішою для вас? Чому?

Цікава рубрика про нові марки України.

2. Яка стаття вам сподобалася найбільше? (Можете назвати по одній чи більше з обох чисел журналу)

В останньому номері про посткросінг і визначення типу колекціонера.

3. Що вам не сподобалося і чому? Що варто змінити?

Те, що не сподобалося, не читав. Тому не можу дати коментар. Цікавість статті визначаю за заголовком.

4. Які рубрики (матеріали якої тематики) ви хотіли б бачити в майбутніх випусках журналу?

Поради філателістам-початківцям.

Цікаві історії, пов'язані з поштою та поштовими марками.

Щось про філателістів в Україні. Події та цікаві інтерв'ю.

5. Чи хотіли б ви публікувати у нас свою статті (дослідження)?

Я поки що не пишу статті.

6. Як довго ви цікавитеся філателією? Яку тематику колекціонуєте?

Крім дитинства, 5 років. Теми — Україна, залізничний транспорт, морська фауна.

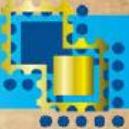
7. Звідки ви дізналися про електронне видання «Філателія України»?

З сайту Укрпошти.

8. Чи зручно вам читати видання в електронному вигляді?

Цілком.

З повагою Іван Саганов,
керівник проекту «Все для тенісу»

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ «УКРПОШТА»
АСОЦІАЦІЯ ФІЛАТЕЛІСТІВ УКРАЇНИ

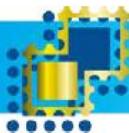
УКРФІЛЕКСП · 2015

XIV НАЦІОНАЛЬНА ФІЛАТЕЛІСТИЧНА ВИСТАВКА

Упродовж 7 – 10 жовтня 2015 р. у Львові триватиме XIV Національна філателістична виставка «Укрфілексп 2015». Виставка відбудеться під гаслом «Мир – через культуру» та буде присвячена 300-річчю Львівської пивоварні.

Серед запланованих заходів – урочисті презентації та введення в обіг поштових марок, проведення пам'ятних спецпогашень, флешмоби та майстер-класи від філателістів.

Відвідання виставки, яка стане важливим культурним заходом Львова та України загалом, залишить незабутні враження для поціновувачів мистецтва поштової мініатюри.

ФІЛВИСТАВКА

ПРОГРАМА XIV НАЦІОНАЛЬНОЇ ФІЛАТЕЛІСТИЧНОЇ ВИСТАВКИ «УКРФІЛЕКСП 2015» 7 ЖОВТНЯ 2015 Р. м. ЛЬВІВ

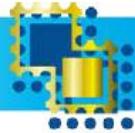
**Церемонія урочистого відкриття.
Проведення спецпогашення
«XIV Національна філателістична
виставка «Укрфілексп 2015».
Презентація та проведення
спецпогашення «Перший день»
поштової марки «Покрова
Богородиці» (до 80-річчя Пакту
Реріха)***

**Немаркований художній
конверт**

**Немаркована художня картка з малюнком
на лицьовому (адресному) боці**

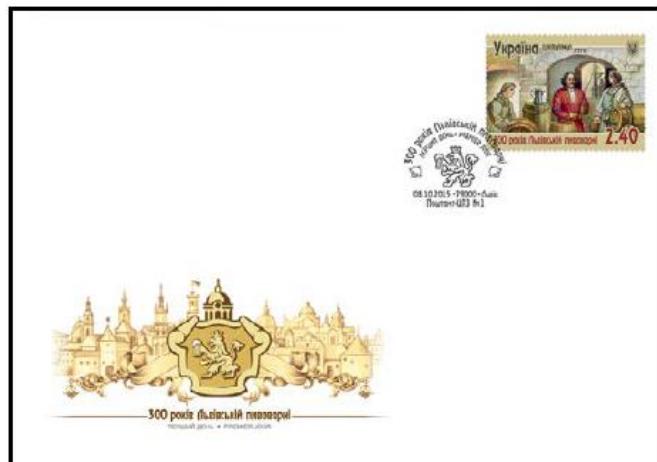
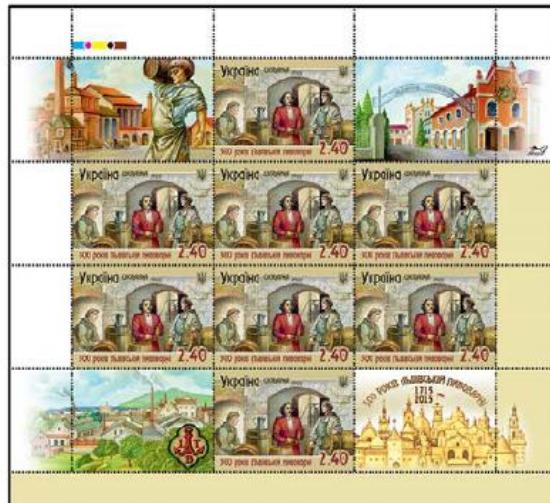

ПРОГРАМА XIV НАЦІОНАЛЬНОЇ ФІЛАТЕЛІСТИЧНОЇ ВИСТАВКИ
«УКРФІЛЕКСП 2015» 8 ЖОВТНЯ 2015 Р. М. ЛЬВІВ

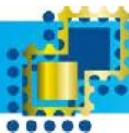
**Презентація та проведення
спецпогашення «Перший день»
поштової марки «300 років
Львівській пивоварні»**

08.10.2015 • 79000 • Львів
Поштamt-ЦПЗ №1

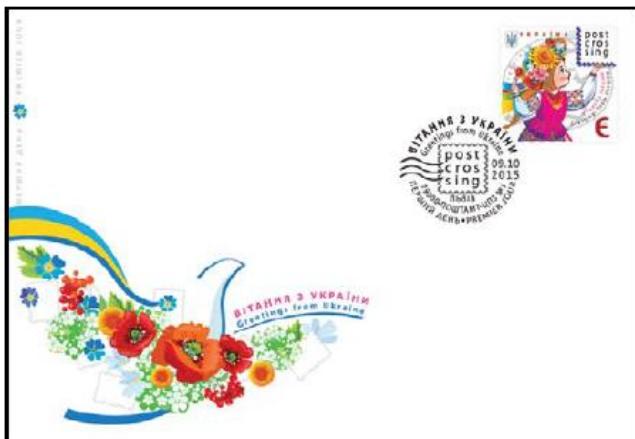
Картмаксимум

ФІЛВИСТАВКА

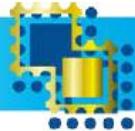
ПРОГРАМА XIV НАЦІОНАЛЬНОЇ ФІЛАТЕЛІСТИЧНОЇ ВИСТАВКИ «УКРФІЛЕКСП 2015» 9 ЖОВТНЯ 2015 Р. м. ЛЬВІВ

**Проведення спецпогашення
«Всесвітній день пошти».
Презентація та проведення
спецпогашення «Перший день»
поштової марки «Postcrossing.
Вітання з України»***

**Немаркована художня картка
з малюнком на лицьовому
(адресному) боці**

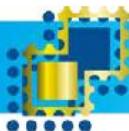

ПРОГРАМА XIV НАЦІОНАЛЬНОЇ ФІЛАТЕЛІСТИЧНОЇ ВИСТАВКИ
«УКРФІЛЕКСП 2015» 10 ЖОВТНЯ 2015 Р. м. ЛЬВІВ

**Презентація та проведення
спецпогашення «Перший день»
поштової марки «Анна та Марія
Музичук – чемпіонки світу з шахів».
Підбиття підсумків роботи журі.
Вручення нагород. Закриття
виставки**

* Погашення художніх поштових марок «Покрова Богородиці» (до 80-річчя Пакту Реріха) та «Postcrossing. Вітання з України» відбудуться одночасно в м. Львові, під час проведення XIV Національної філателістичної виставки «Укрфілексп 2015», та в м. Києві.

АНОНС НАЙБЛИЖЧИХ ВИПУСКІВ
ПОШТОВИХ МАРОК

ЖОВТЕНЬ 2015 р.

**1. Марка художня «Покрова Богородиці»
(до 80-річчя Пакту Реріха)**

Тираж – 130 000 прим.

Розмір марки: квадрат – 40x40 мм, коло – 35x35 мм

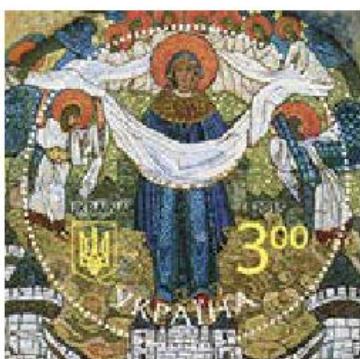
Кількість марок в аркуші – 12 (3x4)

Номінал – 3,00 грн

Дизайн Володимира Тарана

Дата введення в обіг: 07.10.2015

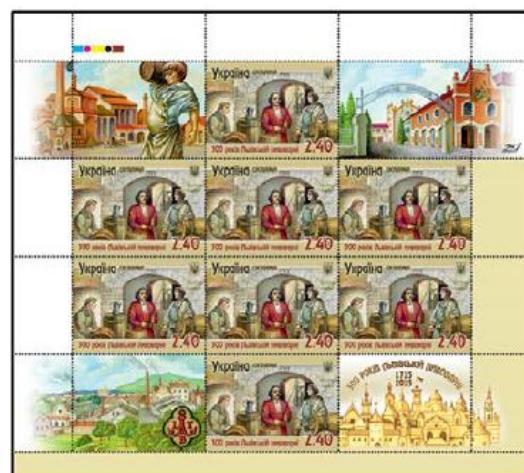
Місце проведення погашення: Київ, Львів

Затверджений оригінал-макет

Марковий аркуш

Марковий аркуш

**2. Марка художня «300 років Львівській
пивоварні»**

Тираж – 150 000 прим.

Розмір марки – 40,5x30 мм

Кількість марок в аркуші – 8 + 4 куп.

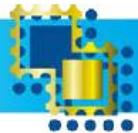
Номінал – 2,40 грн

Дата введення в обіг: 08.10.2015

Місце проведення погашення: Львів

Затверджений оригінал-макет

3. Марка художня «Postcrossing. Вітання з України»

Тираж – 200 000 прим.

Розмір марки – 30x30 мм

Кількість марок в аркуші – 16 (4x4)

Номінал літерний «Є»

Дата введення в обіг: 09.10.2015

Місце проведення погашення: Київ, Львів

Затверджений оригінал-макет

Марковий аркуш

4. Марка художня «Анна та Марія Музичук – чемпіонки світу з шахів»

Тираж – 130 000 прим.

Розмір марки – 52x25 мм

Кількість марок в аркуші – 12 (3x4)

Номінал – 2,40 грн

Дизайн Василя Василенка

Дата введення в обіг: 10.10.2015

Місце проведення погашення: Львів

Марковий аркуш

Затверджений оригінал-макет

5. Марка художня «День захисника України»

Тираж – 160 000 прим.

Розмір марки: квадрат – 40x40 мм, коло – 35x35 мм

Кількість марок в аркуші – 12 (3x4)

Номінал – 2,40 грн

Дизайн Володимира Тарана

Орієнтовна дата введення в обіг: 12.10.2015

Місце проведення погашення: Київ

Затверджений оригінал-макет

Марковий аркуш

Ескіз марки

6. Серія «Міський транспорт»

Марка художня «Автобус»

Тираж – 130 000 прим.

Розмір марки – 40,6x26 мм

Кількість марок в аркуші – 12 (3x4)

Номінал – 2,40 грн

Художник Віктор Зінченко

Орієнтовна дата введення в обіг: 30.10.2015

Місце проведення погашення: Київ

ЛИСТОПАД 2015 р.

7. Блок поштовий «Князівський рід Острозьких.

Славетні роди України»

Тираж – 40 000 прим.

Кількість марок в блоці – 3

Формат блока – 130x90 мм

Формат марок: 1 марка – 30x53 мм,
1 марка – 30x40 мм та 1 марка 30x49 мм

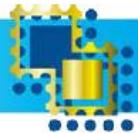
Номінали марок: 1 марка – 3,45 грн,

1 марка – 5,25 грн та 1 марка – 7,65 грн

Художник Володимир Таран

Затверджений оригінал-макет

Орієнтовна дата введення в обіг: 15.11.2015

Місце проведення погашення: Київ,
Тернопільська область

8. Серія «Міський транспорт»

Марка художня «Тролейбус «Київ - 4»

Тираж – 130 000 прим.

Розмір марки – 40,6x26 мм

Кількість марок в аркуші – 12 (3x4)

Номінал – 2,40 грн

Художник Віктор Зінченко

Орієнтовна дата введення в обіг: 20.11.2015

Місце проведення погашення: Київ

Марковий аркуш

Затверджений оригінал-макет

9. Марка художня «З Новим роком та Різдвом Христовим!»

Тираж – 190 000 прим.

Розмір марки – 40,5x30 мм

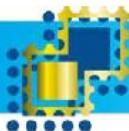
Кількість марок в аркуші – 12 (3x4)

Номінал – 2,40 грн

Художник Іван Кравець

Орієнтовна дата введення в обіг: 30.11.2015

Місце проведення погашення: Київ

10. Серія «Колекція Національного ботанічного саду ім. М. М. Гришка»

10.1. Марка художня «Коручка болотна»

Тираж – 130 000 прим.

Розмір марки – 25x52 мм

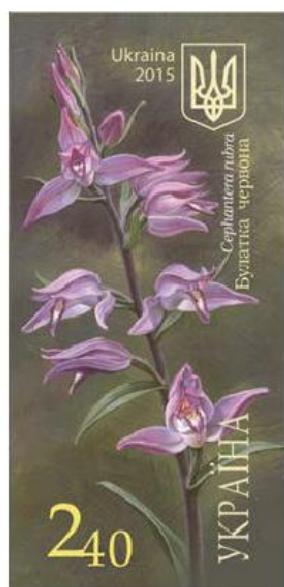
Кількість марок в аркуші – 8 марок + 1 куп

Номінал – 2,40 грн

Художниця Наталія Кохаль

Затверджений оригінал-макет

Затверджений оригінал-макет

10.2. Марка художня «Булатка червона»

Тираж – 130 000 прим.

Розмір марки – 25x52 мм

Кількість марок в аркуші – 8 марок + 1 куп.

Номінал – 2,40 грн

Художниця Наталія Кохаль

Затверджений оригінал-макет

10.3. Марка художня «Офрис кримська»

Тираж – 130 000 прим.

Розмір марки – 25x52 мм

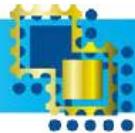
Кількість марок в аркуші – 8 марок + 1 куп.

Номінал – 2,40 грн

Художниця Наталія Кохаль

Орієнтовна дата введення в обіг: 25.11.2015

Місце проведення погашення: Київ

ГРУДЕНЬ 2015 р.

11. Спільний випуск «Україна – Польща» Марка художня «Церква св. Юра (XV–XVI ст.), м. Дрогобич – Церква св. Параскеви (XVII ст.), с. Квятонь»

Тираж – 130 000 прим.

Розмір марки – 52x40,6 мм

Кількість марок в аркуші – 8 (2x4)

Номінал – 5,40 грн

Дизайн марки розроблений поштою Польщі

Орієнтовна дата введення в обіг: 18.12.2015

Місце проведення погашення: Київ, Львів

Марковий аркуш

Затверджений оригінал-макет

12. Марка художня «Григорій Верховка»

Тираж – 130 000 прим.

Розмір марки – 40x28 мм

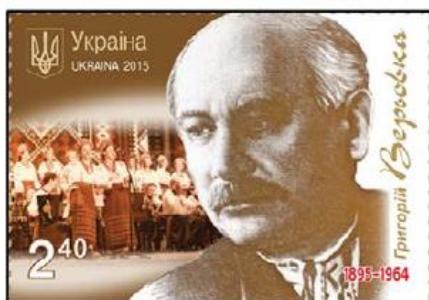
Кількість марок в аркуші – 12 (3x4)

Номінал – 2,40 грн

Дизайн Сергія Горобця

Орієнтовна дата введення в обіг: 25.12.2015

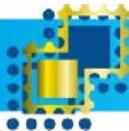
Місце проведення погашення: Київ, Чернігів

Затверджений оригінал-макет

Марковий аркуш

**МАРКИ ВОСЬМОГО СТАНДАРТНОГО ВИПУСКУ З ЛІТЕРНИМИ НОМІНАЛАМИ
НА САМОКЛЕЙНОМУ ПАПЕРІ**

1. V «Дерен справжній»

Тираж – 3 000 000 прим.

Розмір марки – 22x26 мм

Кількість марок в аркуші – 10 (2x5)

Номінал літерний – відповідає тарифу

пересилання непріоритетного

простого листа вагою до 20 г

у межах України

Дизайн Володимира Тарана

Орієнтовна дата введення
в обіг: листопад 2015

Затверджений
оригінал-макет

Марковий аркуш

2. F «Бересклет європейський»

Тираж – 3 000 000 прим.

Розмір марки – 22x26 мм

Кількість марок в аркуші – 10 (2x5)

Номінал літерний – відповідає

тарифу пересилання

рекомендованих відправлень від
організацій вагою до 20 г

у межах України

Дизайн Володимира Тарана

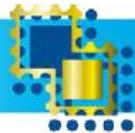
Орієнтовна дата введення в обіг:
листопад 2015

Затверджений
оригінал-макет

Марковий аркуш

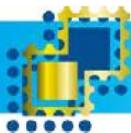
АНОНС ПРОВЕДЕННЯ СПЕЦПОГАШЕНЬ У IV КВАРТАЛІ 2015 РОКУ

Орієнтовна дата	Назва спецпогашення	Місце проведення
09.10.2015	240 років Київському поштамту	Київ
19.10.2015	Ігор Свєшніков. 1915–1995	Рівне
01.11.2015	Іван Александров. 1875–1936	Запоріжжя
22.12.2015	25-річчя з часу заснування Національного олімпійського комітету	Київ
27.12.2015	420-річчя від дня народження Богдана Хмельницького	Черкаси
Грудень	400 років друкарні Києво- Печерського монастиря	Київ

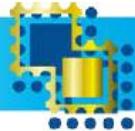
НОВИЙ СКЛАД РЕДАКЦІЙНО-ХУДОЖНЬОЇ РАДИ З ПИТАНЬ ВИДАННЯ ПОШТОВИХ МАРОК, МАРКОВАНИХ КОНВЕРТІВ ТА КАРТОК В УКРАЇНІ

(затверджений наказом Міністерства інфраструктури України від 08.06.2015 р. №197)

Ткачук Ігор Віталійович	в.о. генерального директора УДППЗ «Укрпошта», голова Ради
Мухіна Наталія Василівна	начальник Центру філателістичної продукції УДППЗ «Укрпошта», заступник голови Ради
Третяк Наталія Іванівна	начальник відділу виготовлення знаків поштової оплати та філателістичної продукції УДППЗ «Укрпошта», секретар Ради
Таран Володимир Васильович	художник-графік, член Експертної ради Національного банку України, член Київської спілки художників книги (за згодою)
Кохан Олексій Кузьмич	художник-графік, член Ради Українського геральдичного товариства (за згодою)

Громенко Сергій Вікторович	кандидат історичних наук, співробітник Українського інституту національної пам'яті (за згодою)
Кочубей Миколай Савович	член Національної спілки художників України, викладач Київської дитячої академії мистецтв (за згодою)
Кохаль Наталія Володимирівна	художниця, член Національної спілки художників України (за згодою)
Кириченко Іван Миколайович	художник, заслужений працівник культури України, доцент кафедри графіки Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури (за згодою)
Юхимець Гліб Миколайович	мистецтвознавець, художник, завідувач відділу образотворчих мистецтв Національної бібліотеки України ім. В. Вернадського, член Національної спілки художників України (за згодою)
Іщенко Вадим Васильович	член Асоціації філателістів України (за згодою)
Крамаренко Михайло Андрійович	член Правління Асоціації філателістів України (за згодою)
Смілянський Євген Борисович	член дилерської комісії Асоціації філателістів України (за згодою)
Пошивайло Тетяна Миколаївна	заступник генерального директора з наукової роботи Національного центру народної культури «Музей Івана Гончара» (за згодою)
Литовченко Антоніна Володимирівна	завідувач відділу фондів Національного музею історії України (за згодою)
Машков Павло Віталійович	головний художник ДП «Поліграфкомбінат «Україна» з виготовлення цінних паперів» (за згодою)

ПРОЕКТ «ВЛАСНА МАРКА» – НОВІ МОЖЛИВОСТІ!

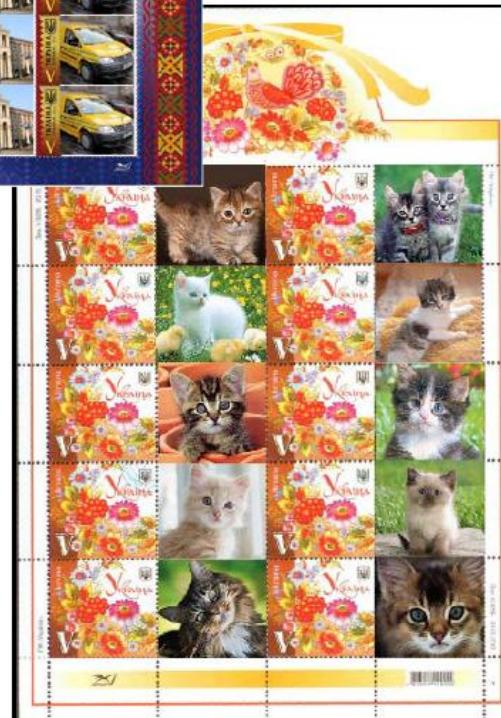
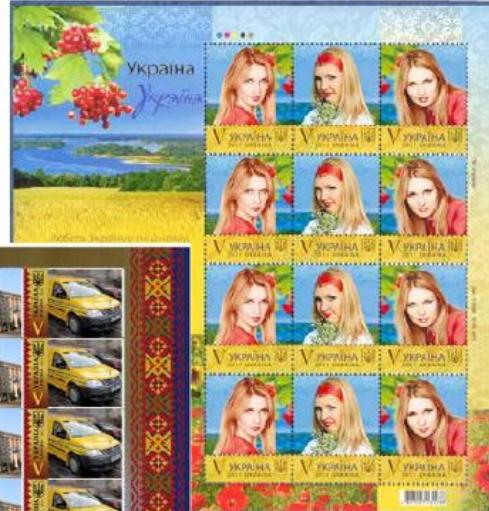
З 1 вересня 2015 року можливості продукту «Власна марка» стали значно розширенішими, а ціни на аркуші істотно оптимізовані.

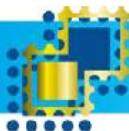
Відтепер замість раніше максимальних 4-х зображень клієнт може замовити від одного до кількості, що відповідає чистим купонам в аркуші. Це дасть змогу використати аркуш з максимальною користю: зафіксувати низку яскравих подій з вашого життя, лишити на згадку купу світлин своїх домашніх улюблених у різних кумедних позах, зробити подарунок улюблений вчительці зі світлинами всього класу та багато іншого. Лишень працювала б фантазія!

Крім того, цінові пропозиції порадують гнучкістю. Адже ціни залежать від кількості аркушів, які ви плануєте придбати. У разі придбання від 10 до 100 аркушів або від 100 і більше можна заощадити до 35 % залежно від сюжету.

Для юридичних осіб, приватних підприємців чи фізичних осіб, котрі прагнуть персоніфікувати свою письмову кореспонденцію, є спеціальна пропозиція – марковий аркуш «Власна марка» з 28 марок та чистих купонів без оформлення полів (П-16). У цей аркуш можна вдрукувати лише 1 зображення, наприклад логотип організації чи слоган проекту тощо, та використати поштові марки для сплати письмової кореспонденції. Це креативний і досить дієвий засіб прорекламувати свої продукти, товари чи послуги.

Детальна інформація щодо замовлення продукції – на сайті підприємства <http://ukrposhta.ua/> у розділі «Філателія» («Власна марка»).

ДО УВАГИ ВЛАСНИКІВ АБОНЕМЕНТІВ!

2015 рік став роком новацій в обслуговуванні власників абонементів на отримання знаків поштової оплати та філателістичної продукції. Адже це перший рік роботи за оновленим Порядком розповсюдження УДППЗ «Укрпошта» знаків поштової оплати та філателістичної продукції за абонементом – документом, складеним з урахуванням побажань Асоціації філателістів України.

Зокрема, особливістю нових умов абонементного обслуговування стало забезпечення продукцією, що випускається лімітованим тиражем. Реалізація такої продукції постійним клієнтам здійснюється по 1 примірнику кожному власнику абонемента, у разі його членства в АсФУ – по 2 примірники. Таким чином підприємство не лише заохочує колекціонерів до оформлення абонементів, що гарантує виконання їхніх замовлень, а й сприяє розвиткові

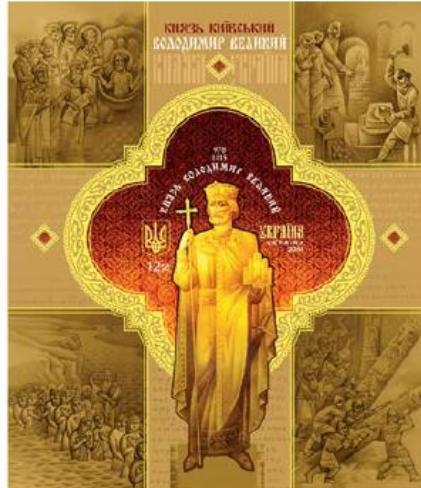
філателістичного руху, членству в АсФУ як громадській організації, що обстоює інтереси філателістів та популяризує вітчизняну філателію на міжнародному рівні.

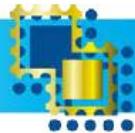
У липні 2015 р. спеціально для цих цілей було здійснено випуск частини накладу поштового блока «Князь Київський Володимир Великий» у неперфорованому вигляді. Звісно, не обійшлося без певних нарікань філателістів, котрі хотіли придбати продукцію, не маючи абонемента... Тож звертаємо особливу увагу всіх наших клієнтів, що подібні випуски здійснюються і надалі й реалізовуватимуться в суворій відповідності до вимог зазначеного вище Порядку.

Задля уникнення певних непорозумінь укотре наголошуємо, що подібна продукція створюється винятково для власників абонементів, а отже, гарантією її придбання є наявність оформленого абонемента та виконання всіх передбачених Порядком вимог. Інформація щодо членства в АсФУ так само має бути належним чином підтверджена.

Наступна кампанія з оформлення абонементів на 2016 р. теж матиме свою «родзинку» – філателістам буде запропоновано спеціальні бланки, що будуть виготовлені централізовано й направлені в усі філії підприємства.

Зaproшуємо всіх поціновувачів філателії ставати нашими постійними клієнтами!

«ДЯКУЮ ЗА СПАСІННЯ МОГО ЖИТТЯ» – НОВА МАРКА, ВИПУЩЕНА ПОШТОЮ ІТАЛІЇ

За інформацією Пошти Італії, нову марку було випущено для відзначення Всесвітнього дня донора крові. Метою цього випуску є підвищення свідомості людей щодо потреби зберігати кров. Марка була введена в обіг 14 червня.

Щороку 14 червня країни світу відзначають Всесвітній день донора крові. Подія була заснована у 2004 р. задля підвищення свідомості щодо зберігання крові та подяки донорам крові за їх волонтеризм, подарунок

збереження життя.

Темою цьогорічної кампанії є «Дякую за спасіння моого життя». Вона сфокусована на подяці донорам крові, які рятують життя щодня, та заоочує більше людей усього світу здавати кров регулярно. Метою кампанії є висвітлення історій людей, чиї життя були врятовані завдяки донорству крові, як спосіб мотивації постійних донорів крові продовжити здавати кров, а людей із добрим здоров'ям, які ніколи не здавали кров, почати це робити.

МАРКИ З КАЗКОВИМ ВОВКОМ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ СВІДОМОСТІ ЩОДО ЖОРСТОКОСТІ НАД ДІТЬМИ

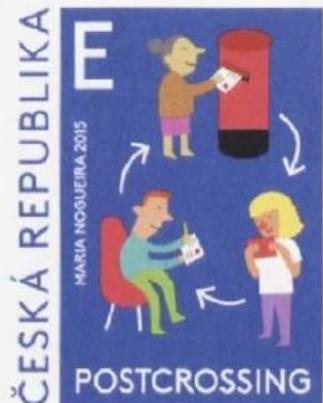
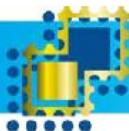
Пошта ООН випустила спеціальні марки з казковим вовком з метою підвищення свідомості людей щодо жорстокості над дітьми. Випуск складається з шести марок, які були введені в обіг 5 червня.

Жорстокість над дітьми та підлітками існує скрізь – вдома, у сім'ях, школах та громадських місцях. Вона виникає під час конфліктів і навіть у мирні години. Вона виявляється в різних формах домашньої та сексуальної напруги.

Жорстокість також виявляється у формі шлюбів неповнолітніх, недопущенні дівчат до загальної освіти, насильницькій праці та торгівлі людьми. Якщо Ви не бачите жорстокості, це не означає, що її не існує. Ми повинні невидиме зробити видимим. Це було підтекстом, яким у липні 2013 р. ЮНІСЕФ розпочав глобальну ініціативу стосовно припинення жорстокості над дітьми та підлітками.

Ініціатива стимулює колективну дію для припинення жорстокості над дітьми, висвітлюючи той факт, що жорстокість існує скрізь, але часто випадає з поля зору чи приховується через соціальні та культурні норми.

Жорстокості можна запобігти.

ПОШТА ЧЕХІЇ ВВЕЛА МАРКУ, ПРИСВЯЧЕНУ ПОСТКРОСІНГУ

Сайт StampNews.com радо повідомляє, що Пошта Чехії 2 вересня випустила спеціальну марку на тему «Посткросінг» — проект глобального обміну поштовими картками. Це сьома марка в серії, присвячена цьому феноменові.

Метою проекту є допомога людям отримувати поштові листівки з усього світу безкоштовно. Чи майже безкоштовно. Основним принципом є те, що, якщо ви відправляєте листівку, то отримаєте принаймні одну у відповідь від наосліп обраного посткросера з будь-

якої частини світу.

Чому? Тому що, як і автор цього проекту, люди люблять отримувати справжню пошту. Той факт, що ви можете отримати поштові листівки з різних куточків світу (про які ви навіть могли й не чути), може перетворити вашу поштову скриньку на скриньку, сповнену сюрпризів, – і кому це не сподобається?

Перший крок – запит адреси іншого посткросера, якому ви маєте надіслати поштову картку. ви отримаєте електронний лист з адресою посткросера та ID-код поштової листівки (наприклад: CZ-010101). ID-код ідентифікує, що поштова картка є в системі. Адресат отримує поштову картку та реєструє її, використовуючи ID.

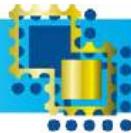
Таким чином, ви можете отримати поштову картку від іншого посткросера. Для початку ви можете за раз відіслати 5 поштових листівок. Щоразу, коли реєструється поштова картка, ви можете запитати іншу адресу, аби збільшити кількість листівок, які подорожують.

«ТВАРИНИ СПОСТЕРІГАЮТЬ» – НОВІ ЕКСТРАОРДИНАРНІ МАРКИ, ВИПУЩЕНІ ПОШТОЮ ФРАНЦІЇ

На першій марці зображені зіниці рифової акули. Підводний фотограф Джефрі Ротман сфотографував акулу зближъка. Авторське право на цю світину,

Пошта Франції випустила екстраординарний набір марок із зображеннями очей тварин. Кожен дизайн демонструє зіницю тварини. Якщо ви подивитеся ближче, можете побачити назву тварини, написану на кожному оці. Марки були введені в обіг 31 липня.

як і на інші, зображені на марках, належить Biosphoto, агенції, що займається фотографіями, пов'язаними з природою, довкіллям та садами.

На другій марці зображене око сови, сфотографоване Мартіном Харві. Тварина, названа за своїм кольором очей – райка червоноока, представлена на третій марці.

Ця жаба живе в тропічних лісах і вдень у неї зазвичай закриті очі, аби зливатися з навколишнім середовищем, але якщо вона злякана, то відкриває свої великих червоних очі, щоби відлякати потенційних хижаків.

Пара птахів та ящірка завершують верхній ряд.

РІДКІСНІ МАРКИ БУЛИ ВИЯВЛЕНІ ТА МАЛО НЕ ЗНИЩЕНІ

Сайт StampNews.com розповів своїм читачам цікаву історію зі світу філателії та колекціонування марок: звичайне хатнє прибирання завершилося справжнім виграшем для Mangesh Karale, продавця газет у місті, оскільки він знайшов 1 000 незвичайних марок, які збиралі його предки, та збирався викинути їх у контейнер для сміття. Цікава історія, справді?

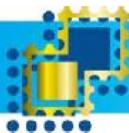
Знайшовши марки, Mangesh вирішив притримати їх, аби порадитися зі спеціалістом. Той був ошелешений, коли побачив поштові мініатюри – приголомшив 20 сотень тисяч рупій чи навіть більше. Стільки, за його словами, коштує знахідка, що містить нові й використані поштові марки різних країн.

Незвичні індійські колекції коштують одну чи дві анни. Американська колекція містить марки вартістю близько 1 та 50 пенні кожна. Також є рідкісна марка Іводзими.

Karale сказав, що за два місяці тому, прибираючи в будинку, його дружина знайшла збірку. Не знаючи цінності марок, вона збиралася викинути знахідку в смітник. На щастя, він вирішив показати вміст коробки спеціалістам. «Я зв'язався з приватними філателістами, від яких дізнався, що вдома у мене був скарб», – повідомив господар.

Наразі він отримує пропозиції. «Один приватний філателіст із Мумбаї запропонував 28 сотень тисяч рупій пару днів тому. Як би там не було, я не знаю, що робити. Можливо, я хотів би організувати виставку збірки, аби всі знали, що несе в собі колекціонування марок. Така презентація, беззаперечно, допоможе зrozуміти історичне підґрунтя марок усього світу», – сказав Karale.

Він не виключає можливості отримання кращої пропозиції, ніж 28 сотень тисяч рупій.

ПОШТОВІ МАРКИ ЗРОБИЛИ ВНЕСОК У ПЕРЕМОГУ НАД ГІТЛЕРОМ! ДИВОВИЖНА ІСТОРІЯ ...

Виклик

Під час Другої світової війни була створена спеціальна організація – Управління стратегічних служб. Протягом війни одним з її ефективних інструментів була пропаганда, спрямована на деморалізацію німецького народу, що, на її думку, могло привести до перемоги над нацизмом.

Хоча щоденна пропаганда проти німців була складною. Розкидали картки з повітря, але вітер, дощ та інші чинники знищували матеріали до того, як вони потрапляли до читачів.

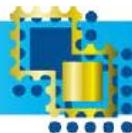
План

Тоді виник план: нацистський уряд працював над поширенням інформації серед своїх громадян через їхню поштову службу. Якщо діяти ефективно, це могло б мати значний психологічний вплив на німців.

Для початку операції працівники Управління стратегічних служб опитали німецьких військовополонених, які були поштовими працівниками, щоб вивчити навіть найменші деталі діяльності поштової служби. Зразки марок, погашення, конверти вивчали ретельно. Було зібрано два мільйони поштових адрес та створено конверти з використанням зворотної адреси. Було надруковано пропагандистські листи та створено спеціальні бомби для рознесення поштових сумок (пізніше ми дізнаємося, для чого). Газета під назвою *Das Neue Deutschland* («Нова Німеччина»), яку друкувала опозиційна група в Німеччині, була створена для заохочення німців приєднатися до руху.

Поштові марки є не лише цінним філателістичним продуктом, а й можуть бути й ефективним інструментом пропаганди. Сайт StampNews.com розповідає своїм читачам надзвичайно цікаву історію про те, як поштові марки зробили внесок у перемогу над нацистським урядом і режимом Гітлера. Отже, починаємо.

На початку 1945 р. світ загруз у війні ще на три роки. Німеччина була майже переможена, але американські витрати збільшувалися. З'явилася ідея – чудовий план усунути нацистський уряд. Зброя, обрана для перемоги над Гітлером, – поштові марки!

I що найважливіше, необхідно було виготовляти марки. На той час чинні німецькі марки номіналом 6 та 12 пфенігів із зображенням Адольфа Гітлера були підроблені для використання на конвертах.

Третю версію марки номіналом 12 пфенігів також надрукували із зображенням черепа Гітлера та написом «Futsches Reich» (зруйнована Імперія). Ці марки вклали в конверти разом з іншими матеріалами антинацистської пропаганди.

Аби таємно провезти марки в Німеччину, працівники Управління стратегічних служб планували розбомбити поштові поїзди та розкидати поштові сумки біля уламків. Використовуючи спеціально виготовлені бомби, про які йшлося вище, працівники Управління стратегічних служб сподівалися зімітувати справжнє пошкодження, спричинене бомбами без знищення пропагандистських матеріалів.

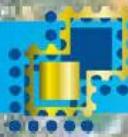
Оскільки більшість пошти доставляли дуже рано, коли німці снідали, схему було названо «Операція «Пластівці».

Операція «Пластівці»

Операція «Пластівці» почалася 5 лютого 1945 року. Протягом трьох місяців було здійснено 20 місій, які містили 320 підкинутих підробних поштових сумок – загалом близько 96 тис. пропагандистських листів. Але була допущена помилка під час повітряного рейду 16 травня. Після того, як підробна пошта була підібрана з уламків, німецький клерк помітив помилку на одній зі зворотних адрес. «Wiener Giro-und Kassenverein», центральний гарантійний внесок, було помилково написано «Wiener Giro-und Cassenverein». Коли однакова помилка була виявлена на інших відправленнях, німецькі посадовці розкрили конверти та виявили пропаганду.

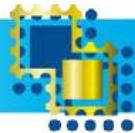
Марки сьогодні

Пізніше опитані щодо успіху «Операції «Пластівці» близько 10 тис. німецьких дезертирів та інших осіб сказали, що на них вплинула ця кампанія. Ми знаємо, що поштові маршрути були знищенні нацистами. Винагородою для поштових колекціонерів є марки, які залишилися. Небагато марок пережили війну, і вони високо цінуються колекціонерами, які першими дізналися про їх існування, коли була продана колекція Президента Франкліна Рузельта. Інші вцілілі марки врятували працівники Управління стратегічних служб та високопосадовці – достовірна історія, що її зберегли самі американці, які змінили хід світової історії!

ЗА КУЛІСАМИ МАРКОВИДАННЯ

ВІРА БАРИНОВА-КУЛЕБА: «Я ЩАСЛИВА, ШО Я УКРАЇНКА!»

Багато років поспіль поштові картки та конверти Укрпошти прикрашають роботи відомої української художниці Віри Баринової-Кулеби. Це стало можливим тільки за часів Незалежності, адже раніше її твори вважалися занадто українськими. Саму художницю це дуже дивувало, адже народившись у селі на Полтавщині, вона не могла не відображати силу та красу рідної землі, любов до якої пронесла крізь свою творчість.

– Віро Іванівно, коли Ви вперше взяли пензель у руки?

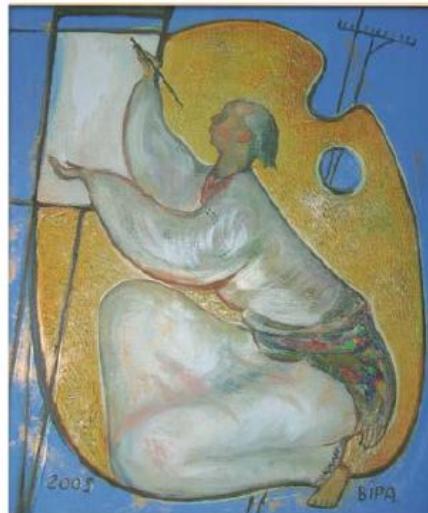
– Саме пензлик – в чотирнадцять років. Мама зістригла з нашого котика під лапкою декілька волосинок шерсті, взяла ломачку й обмотала ниткою. Вчитель малювання з моєї школи дав мені простенькі акварельні фабри, декілька шматочків картону. Я зробила вдома замальовки глечика, городини, ще дечого. І з цим скарбом батько повіз мене на волах до Харкова вступати до художнього училища. У мене не було чого вдягнути. Мама за ніч зшила сукню. Ноги босі. Так і ходила по Харкову, поки іспити тривали. Потім батько мені пошив черевички.

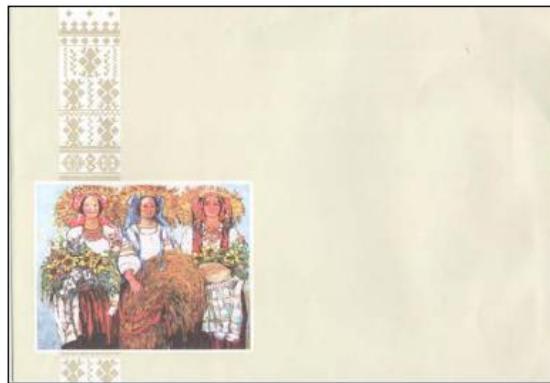
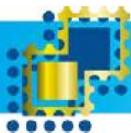
– А як сільська дитина дізналася про художнє училище в Харкові?

– Знаєте, все в моєму житті відбувалося раптово. Як кажуть, справа випадку. Я почала малювати з трьох років. Крейдою, вугіллям на стінах хати. Будь-де. Дивилася, що мама робила, й копіювала за нею. Мама моя працювала все життя в колгоспі, але було в неї щось творче. Якесь образне мислення. Дуже вона полюбляла малювати – і я за нею. Щось намальоване на картоні я приносила до школи. І мій учитель малювання, як я потім довідалася, відправив мої малюнки у Харків. Мені прийшов виклик на іспити. Я на той час вже закінчила на «відмінно» 7 класів.

– Яке враження на Вас справило місто?

– Як кажуть зараз, була у шоковому стані. 1954 рік. Дика, голодна, маленька дівчина. У прямому сенсі «з поля». Мені було страшно. Холодне сіре місто. Я вперше побачила електричне світло, багато людей, трамваї. На іспити спізнилася, однак мені дали завдання. Я жила прямо у школі, малювала на задані теми і, незважаючи на те, що виконала завдання погано, мене прийняли до училища і призначили навіть стипендію. До речі,

постановочного натюрморту.

– Зрозуміло. Як давалося навчання?

– Дуже важко. Я навіть плакала. Ніяк на могла намалювати в перспективі ті кляті куби та циліндри. Підглядала, як інші це робили. А взагалі-то я дуже старанна, вчитися мені було цікаво. Батько зняв мені кімнату біля училища. І я там малювала по 100 – 200 замальовок у день. Моя дипломна робота «Сільські баби силосують» розкривала тему українського села. У мене все було в голові. Життя в селі, поля, люди-трударі. Що знала, те й малювала.

– А як Ви потрапили до Києва?

– У 1959 році я закінчила з червоним дипломом художнє училище й отримала направлення до Київського художнього інституту. До речі, тоді в інститут на живописний факультет приймали тільки трьох дівчат. Одну – «від селянства», другу – «від інтелігенції» і третю – «від робочого класу». І головне, що ми вивчали, маю на увазі не тільки ті, хто вступив на живописний факультет, а й усі студенти – це науковий комунізм!

– Це просто жахливо!

– Не те слово. Я була змушена переробити з ідеологічного погляду свою дипломну роботу. Мені не хотіли давати диплом художника, тому що моя картина – націоналістична і до того ж «принижувала» українське село.

– Як же так сталося?

– Робота називалася «Дівчата». Зображені – втомлені сільські дівчата, які йшли босі з поля додому. Так от: жінки не могли ходити пішки, повинні бути передовиками з комсомольськими значками й обов'язково в червоному одязі.

– Соцреалізм.

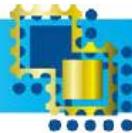
– Так, соцреалізм, і ні на йоту не можна відступити. Постійно мені говорили про те, що в мене забагато українського в живописі. Але я малювала те, що бачила, те, що мені було близьким, рідним. В інституті ми нічого не вчили

перший рік навчання був платним. Батьки сплачували за мене. Я дуже їм вдячна.

– А чому погано виконали вступні завдання?

– Тому що була дитиною-самоучкою з глухого села на Полтавщині, яка ніколи не тримала справжній пензлик у руках, нічого не знала про тінь і світло, композицію, об'єм і перспективу. Я малювала все площинно. Предмети ніби висіли в повітрі. Але все дуже ретельно перемальовувала з

ідеологічно зайвого. Леонардо да Вінчі, Тиціан, Рубенс – це буржуазно! Ні західного мистецтва, ні іконопису ми взагалі не бачили. Не знали геніальних зразків історії мистецтва! Можете собі уявити? Вже згодом, десь в 1980-ті рр., коли почалася так звана Перебудова, цей ідеологічний пресинг послабшав. Пам'ятаю, як у дитинстві, було мені тоді років зо три, побачила в церкві села Римарівка ікони – й у мене все перевернулося в душі. Нахлинули спомини.

– *Мабуть, тоді у Вас виникла ідея відомої серії «З давнини до тепер»?*

– Так. Адже мистецтво – це не реальність, це – образи. Тому я малюю те, що в мені. Це дуже складно, іноді сумно. Треба пережити своєї сюжети. Я нарешті змогла знайти головну тему для своєї творчості: тему глибокої духовності, яка базується на споконвічних народних

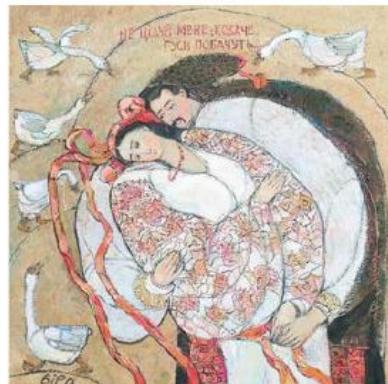
традиціях. Пам'ятаю, коли Радянський Союз уже розпався, я побувала в США і побачила, як живе українська діаспора. Люди не забули рідну мову, діють українські церкви, недільні школи, народні гуртки співу і танцю. Я була приголомшена і щаслива, що я українка!

– *Ваші роботи час від часу стають лотами аукціонів живопису. Та вони мандрують Україною й закордоном і іншими шляхами, чи не так?*

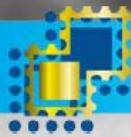
– Так, на конвертах і листівках. Більша частина моого життя минула в час, коли найголовніше спілкування відбувалося через рукописні листи. Скільки я переписала тих листів – до мами, друзів, колег. У СРСР пошта була важливіша за церкву. І тому, коли до мене вже за часів незалежності звернулися з Укрпошти, я зраділа, що мої натюрморти з'являться за листівках. Створення натюрмортів для мене – відпочинок.

– *А коли Ваші знамениті сільські дівчата потрапили на конверти?*

– На початку 2000-х рр., особливо після Помаранчевої революції, виникла зацікавленість до того, щоб на продукції Укрпошти з'явилася українська тематика. Тому почали друкувати мої тематичні полотна. Наприклад, Великодні. Якось китайці замовили мені створити полотна, пов'язані зі збором урожаю. В Китаї взагалі дуже полюбляють український живопис, ту ж Тетяну Яблонську. І я зробила твір про «Свято обжинків», ідея якого полягала у тому, щоб показати дохристиянські традиції побуту на Україні, поклоніння хлібові, снопові. Мені дуже приємно, що ця моя робота нині є на одному з конвертів української пошти.

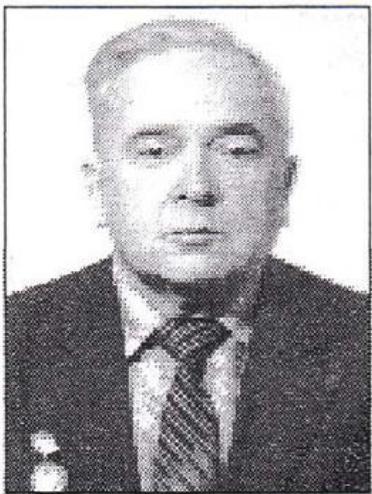
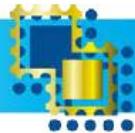

Тетяна НІКОЛАЄВА
Фото автора

ЗА КУЛІСАМИ МАРКОВИДАННЯ

ВІКТОР ДОСУЖИЙ ОДНА, АЛЕ ПОЛУМ'ЯНА ПРИСТРАСТЬ

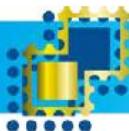
МАНДРІВКИ РАРИТЕТІВ

(Закінчення. Початок див. у №2,3 (2015 р.) журналу «Філателія України»)

Сталося це наприкінці 80-х років у колишньому СРСР. І було це так. Жив собі у Баку громадянин на прізвище Багіров. Звали його Султан (прізвище й ім'я умовні). Був він немолодий — учасник війни. Дітей не мав. У вільний час збирав марки. Життя протікало спокійно. І от якось дзвонять йому з райсоцзабезу: «Є в нас путівка в Крим. Гаряча. Поїдете?» — питают. «Звичайно, поїду!» Збирає йому дружина валізу, і відправляється Султан з берегів Каспію до берегів Чорного моря. Усе йде якнайкраще — барвисті субтропіки південного берега Криму, оксамитовий сезон, гарний санаторій. Вранці — процедури, потім тепле море, піщаний пляж. Увечері весь курортний бомонд виходить на набережну, неквапливо прогулюючись з краю в край. І от якось хтось гукнув до нашого героя: «Султане, чи це ти?» «Господи, Сергію. От уже не думав, не гадав!» Друзі обійнялися, розцілувалися. Служили вони разом в одному полку, в одній роті, правда, не увесь час. Сергій партизанив у Криму і, коли півострів звільнили, партизани влилися в діючу армію, де і зійшлися шляхи друзів, що зустрілися. Виявилося, що Сергій осів після війни в Ялті, збудував на окраїні будиночок, посадив невеликий виноградник, робить домашнє вино і, природно, потягнув Султана в гості. Вино, дійсно, виявилося чудовим. Друзі насолоджувалися, загадуючи нелегку фронтову службу, загиблих друзів, колишні бої та радість довгоочікуваної перемоги.

Розповідаючи про себе, Султан мимохідь згадав, що збирає марки. Не так, щоб це було метою життя, а між іншим, щоб заповнити вільний час. «Постривай, постривай, — сказав Сергій, вже добряче захмелілий, — зараз я тобі щось покажу». І пішов до сусідньої кімнати. Його довго не було, і нарешті повернувшись, посміхаючись і тримаючи в руках старий, зім'ятий конверт. «От, дивись. Отут марки, може, вони тобі згодяться. Візьми на пам'ять». На конверті були наклеені дві німецькі марки зі стандартної серії з портретом у профіль біснуватого фюрера. Марки не мали жодної філателістичної цінності. Однак «дарованому коневі в зуби не заглядають». І Султан подякував гостинному хазяйнові. А той у якості безкоштовного додатка розповів йому історію цього пошарпаного конверта.

«Це було в 1942 році. Воював я тоді в партизанах отут — у Криму. Якось будить мене перед ніччю посильний. Біжи, каже, до командира. Намотав я онучі, натягнув чоботи — і в землянку до командира.

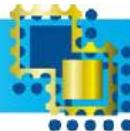
А там, крім нього, комісар сидить, двоє з розвідrotи і полонений німецький генерал. Командир питав: «Кажуть, ти по-їхньому можеш?» «Можу трохи», — відповідаю. Справа в тому, що я родом із Херсонської області. А поряд із нашим селищем жили німці-колоністи, і ми — хлопчаки — дружили з їхніми дітьми, разом гралися, купалися, рибалили. І розмовну мову їхню я так між іграми і засвоїв. Читати, писати — не вмію, а говорити — будь ласка. І от зараз потрібно перекладати на допиті. Німець той непростий. Кашкет із високою тулією, шинель із чорним оксамитовим коміром і одним погоном на лівому плечі, а на рукаві — дві близнаки-емблеми «СС». Виявилося, що це птах високого польоту — уповноважений з особливих доручень самого рейхсфюрера Гімлера — бригаденфюрер «СС» фон Хайнеман. Поводився генерал пихато і став нервувати лише тоді, коли серед інших документів торкнулися цього конверта з листом. «Це, — сказав він, — лист від моєї дочки. Він мені дуже дорогий, будь ласка, поверніть мені його. Візьміть краще оце». І вийняв з кишені масивний золотий портсигар. Портсигар, звичайно, забрали, але лист не віддали, завваживши, що це якийсь зашифрований документ. Лист разом із протоколом допиту направили у штаб з'єднання, відкіля генерал був відправлений у Москву, а лист повернули нам у загін за непридатністю. Виявилося, що він не містить ніякого шифру. Командир сказав: «Візьми на пам'ять». Я і взяв, а він мені ні до чого. Візьми його собі.» Ще раз подякувавши гостинному хазяїну і не подавши виду, що марки не представляють інтересу, Султан розпрощався з другом.

Догулявши свою путівку і повернувшись додому, Султан геть-чисто забув про отриманий подарунок, і лише місяць потому, заглянувши до валізи, що стояла в коморі, натрапив на лист. Перше бажання було викинути його в сміттєвий кошик. Але звичка філателіста — бережливо ставитися до будь-якої марки — пересилила. Зробивши вирізку з конверта, Султан поклав її в блюдце з теплою водою. Яким же був його подив, коли через кілька хвилин, глянувши у блюдце, він побачив не дві, а три плаваючі марки. Дві наклеєні на конверті німецькі марки виявилися тільки маскуванням. Під ними була схована третя марка. Багров не міг повірити власним очам. Він знову знову приглядався. Так, сумнівів не було: це був блакитний Маврикій. Усього їх налічувалося у світі тринацяття — а це був чотирнадцятий.

За долями таких раритетів важко простежити тому, що, крім мисливців на рідкості, є, як правило, «мисливці на мисливців». Так, на одному з філателістичних аукціонів у Лондоні мали продаватися марки острова Маврикія. За день до продажу ці марки були передані на експертизу філателісту Хатгенсону. Увечері до нього з'явився грабіжник, одягнений у маску. З пістолетом у руці він зажадав дорогоцінні марки. Тільки передбачливість Хатгенсона, що не полінувався виготовити фальшиві дублікати, врятувала марки від викрадення.

У тому ж Лондоні в 1964 році грабіжникам пощастило більше — було вкрадено марок на 250 тис. фунтів стерлінгів. Це найбільше пограбування в історії філателії.

Та грабунки у філателії виглядають дитячою забавкою порівняно з тим розмахом, якого за сто років існування марок набуло шахраювання. Щойно рідкісні марки стали цінністю, відразу ж засукали рукава фальшивих справ майстри.

Однак повернімося до нашого Маврикія. Марка не залишилася в Баку.

Гадали, що вона колись належала командиру крейсера «Варяг» Всеволодові Руднєву і була з частиною його колекції передана Військово-Морському музею в Севастополі, звідки її й викрав есесівський генерал. Через те Багіров заповів після смерті передати марку відновленому музею в Севастополі, що і зробила дружина покійного.

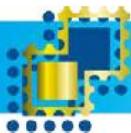

Шестикопієчна марка Тифліської міської пошти відома у трьох примірниках. Ця легендарна марка вийшла у світ на рік раніше офіційно зареєстрованих поштових марок Росії — у 1857 році. Одна марка перебувала в колекції відомого російського філателіста — власника ювелірної фабрики Агафона Фаберже. З його колекції вона потрапила до багатьох філателістів Західної Європи і США. Сухумська журналістка Кайдапова так розповідала її історію. Марка була в колекції відомого американського філателіста Хоустона. Після його смерті спадкоємці намагалися продати колекцію, але фахівці заявили, що марки в ній

підроблені. Альбом кинули в сміття, однак помітили, що під підробленими марками були заховані справжні. Марки обережно витягли, але одна — саме тифліської пошти — загубилася. Через якийсь час для прибирання вілли покійного найняли молодого безробітного, батьки якого ще до революції емігрували до Америки. Виносячи сміття, хлопець задля цікавості поглянув на марку і захвилювався: на марці стояв напис «Тифліс» — батьківщина його батьків, батьківщина, про яку він стільки чув од матері. Він дбайливо відклейв марку, загорнув у папір і беріг як реліквію. А коли настав щасливий для нього день, і він повернувся на батьківщину, вирішив подарувати цю марку одному своєму співвітчизнику, що захоплювався колекціонуванням. Так скінчилася подорож цієї рідкісної марки — вона повернулася додому. Преса повідомляла, що марка була подарована одному з бакинських філателістів, а той у свою чергу подарував її Центральному музею зв'язку ім. Попова у Санкт-Петербурзі, де вона займає гідне місце в Державній колекції поштових марок.

Та не поспішайте до музеїв, щоб побачити ці рідкісні марки. На жаль, треба розчарувати читачів, пише у своїй цікавій книжці «И серъезно, и курьезно» Й.Я. Левітас. Їх там нема і бути не могло.

Повідуючи про долю поштових рідкостей, слід зазначити, що розповіді про них буяють переплетінням легенд, фольклору і домислів. Привертає увагу і той факт, що про подібні знахідки пише, як правило, нефілателістична преса, охоча до сенсацій. Почута десь кимось історія поступово обростає цілком неймовірними подробицями, залежно від фантазії та ерудиції оповідача. Історія з блакитним Маврикієм, приведена вище, відома серед філателістів у трьох варіантах, хоча стрижень її — знахідка рідкості — залишається постійним. Змінюється лише антураж.

А історія з «Тифлісской городской» просто висмоктана з пальця охочими до сенсацій журналістами. Ні колекції «відомого американського філателіста Хоустона», ні самого Хоустона, продовжує Левітас, ні інших учасників цієї історії не існувало, як і самої історії. Усе це вигадка, схожа на першоквітневий розіграш. Але, погодьтесься, вигадка цікава й дотепна.

Та, як би там не було, філателія лишається захопленням мільйонів людей, заповнюючи їхнє дозвілля, розширюючи кругозір, привчаючи до акуратності, системності, вивчення історії, географії, спорту, досягнень науки і всього того, що відбувається в нинішньому розмаїтому світі.

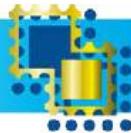
Нешодавно ми ознайомилися з відомою усьому світу книгою рекордів Гіннеса, в якій зібране усе «най-, най-» — від відвертих дурниць (найдовшого плювка у світі) до найвищих спортивних світових досягнень, і тільки не можна визначити рекордсмена з філателії — у кого найбільша і найцінніша колекція марок. Бо зробити це практично неможливо. Навряд чи знайдеться людина чи навіть держава, що має колекцію марок усього світу. Однаке раніше такі люди були. І тут варто назвати легендарне для філателістів прізвище Філіппа Феррарі. Він народився 1848

року в Італії. Матір'ю його була герцогиня Галлієра, чиї предки володіли незліченними скарбами, і протягом усього свого життя матеріальних труднощів він не мав. З дитячих років мав пристрасть до колекціонування поштових марок. В юнацькому віці він познайомився з відомим паризьким торговцем марками і став його постійним клієнтом.

Для Феррарі характерне замовчування про своє захоплення філателією. Протягом усього свого життя він показував зібрані скарби лише невеликій групі найближчих друзів. І в пресі на нього і його колекції посилалися туманно: «Паризька колекція» або «Мсьє Ф. із Парижа». Колекція Феррарі була величезною і безцінною. У ній були такі скарби, як найцінніша у світі одноцентова марка Британської Гвіани, сім примірників Маврикія, одна з трьох збережених марок Бадена 1871 року і тощо.

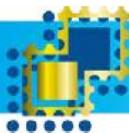
Феррарі жив у Парижі. Його колекція розміщувалася у двох кімнатах, красномовно описаних Чарльзом Філліпсом, одним із небагатьох філателістів, що мали доступ до неї в будь-який час.

«У кімнаті, де зберігаються марки,— писав Філліпс,— стіни заставлені шафами. У кожній шафі полиці розділені на гнізда шириною в 9 дюймів. Усі марки прикріплені до смужок цупкого паперу. Відомості про кожну марку написані у верхній частині аркуша, і всі марки розміщені знизу у два ряди. Як правило, непогашені марки знаходяться на окремих аркушах. Аркуші запаковані у два паперові конверти. Із зовнішнього боку на них написана назва країни і дата випуску. Конверти розміщені на полицях».

Феррарі присвятив маркам усе життя, розшукуючи їх по усьому світу. Він періодично навідувався в Лондон і в столиці інших держав, розраховуючи там поповнити свою колекцію. Прийнято вважати, що це була найбільша колекція у світі, куди входили всі випущені у світі марки, за станом на 1914 рік. Після початку Першої світової війни Феррарі, що став на той час німецьким підданим, покинув Париж і оселився в нейтральній Швейцарії. З усієї величезної колекції йому вдалося захопити із собою лише кілька альбомів, що містили головним чином грецькі марки. Якийсь час він знаходив у них розраду. Тим часом війні не було видно кінця. І, втративши всяку надію на возз'єднання зі своїми скарбами, Філіпп Феррарі помер 20 травня 1917 року. Його заповіт був опублікований тільки після війни. Будучи німецьким підданим, він залишив свою колекцію Берлінському поштовому музею. Не бажаючи, щоб така цінність дісталася переможеній Німеччині, французький уряд наклав на колекцію секвестр і наказав продати її на публічному аукціоні. Утім сума, виручена від продажу колекції, включалася в німецькі репарації. Перший розпродаж відбувся 23 червня 1921 року, четирнадцятий і останній — 26 листопада 1925 року. Усього за марки, що зберігалися в колекції Феррарі, було виручено 402965 фунтів стерлінгів за курсом того часу, що становить кілька десятків мільйонів доларів за нинішнім.

КОНКУРС

КОНКУРС «МІЙ РІДНИЙ ДІМ УКРАЇНА» ТРИВАЄ!

Нагадуємо нашим читачам, що конкурс дитячого малюнку, що його спільно проводять Укрпошта та журнал «Малюк Котя», триває. Традиційно журі вражають роботи дітей, сповнені патріотизму, любові до рідного дому, своєї родини, друзів тощо.

Переможницею червня стала робота вінничанки Циби Яни «Мій дім – Україна», а липня – Баштанної Галини із с. Попільня Житомирської області «Дівчина йде до хати».

Інформацію про перебіг конкурсу, поштові та філателістичні цікавинки, а також багато пізнавального матеріалу на різні теми, що цікавлять дітей, ви знайдете на сторінках кожного числа видання.

Зaproшуємо дітей долучатися до участі в конкурсі, вигравати цікаві призи та ставати постійними читачами захопливого журналу.

Щомісячне періодичне видання – журнал «Малюк Котя» ви можете придбати у відділеннях Укрпошти або передплатити й отримувати на домашню адресу. Передплатний індекс видання – 89526.

Щиро зичимо творчих успіхів нашим талановитим дітлахам!

**ПЕРЕМОШЕЦЬ
ЧЕРЕНЯ**
«МІЙ ДІМ - УКРАЇНА»
автор: Циба Яна, 8 років
м. Вінниця

**ПЕРЕМОШЕЦЬ
ЛІПНА**
«ДІВЧИНА ЙДЕ ДО ХАТИ»
автор: Баштанна Галина,
8 років
с. Попільня, Попільнянський р-н,
Житомирська обл.

УВАГА!
Любий друге!
Будь ласка, не
забудь надіслати
разом із малюнком
копію свідоцтва про
народження та копію
ідентифікаційного
коду одного
з батьків.